

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Padokat a Városliget játszótereire*

Forrás:

Ujság

Bn
(Hely)

1926. 5. 29.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

Hely

Idő

Személy

Helyszám

371.743

"1926"

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi háziyomda 19'2

Anyák kérelme egy megértő városatyához.

Padokat a Városliget játszótereire.

Padokat sürgetett ma az *Ujság* egyik olvasója a városligeti fasorba. Nagyon helyénvaló, okos és üdvös indítvány. A főváros kötelessége, hogy *mihamarabb meg is valósítsa*, mert végtére mégis csak fontosabb a pihenőhely ott, ahol mindjárt levegő is van hozzá, mint a város forgalmas gócpontjain, ahová most tömegével rakatott ki padokat egy élelmes vállalkozó. Bár elismerjük, hogy ezek a padok is régóta szükségesek, a villamosra váró, vagy a város forгатagában elfáradt közönség számára.

Pihenőpad kell a fasorba, hogy az el-petyhüdt pestiek, ha egy kis olcsó üdülés után vágyakoznak, megtalálhassák ebben a gyönyörű alleében, amely minden világvárosnak büszkesége volna. (Sajnos, csak a főváros vezetősége nem akarja felfedezni a lakosság számára ezt a pompázó zöld vidéket.)

Ezzel a nagyszerű ideával kapcsolatban *felhívjuk az illetékesek figyelmét a Városligetre is*. Menjünk a fasorból néhány lépéssel odébb, a liget gyönyörű virágdiszben pompázó helyeire, ahol mindenki szívesen töltene el akár órákat is, — de nincs hol megpihennie. Itt van például a fasor vonalába eső *ligetrész, a szökőkúttal* (nyilván azért *szökőkút*, mert esztendő óta egy stádiumban kiszikkadtan áll), ahol *naponta sokszáz anya gyűl össze csöppnyi cse-esenőjével és apró gyermekével*. Kijönnek ide messzi városrészekből, hogy az apróságokkal együtt élvezhessék a napfény és a levegő áldásait, — egyben pedig gyönyörködjenek a pompázó virággyakban. Azt, hogy ez a naponta való levegőzés, a nagy körengeteg füledt levegőtlenése után mit jelent a gyermekek fejlődő fizikumára, — csak az tudja, akinek gyermeke

van s aki így önmaga tapasztalhatja ezeket a kedvező hatásokat.

Nagy fáradtság ez a gyakori gyalogséta a gyermekkocsikkal együtt az anyáknak a lakásuktól a ligetig, de szívesen teszik a kicsinyük érdekében. Nagyon természetes azonban, hogy ha végre kiérnek ide, első dolguk volna *lepihenni*, egy padon elüldögélve szemlélni gyermekük játszadozását, miközben erőt gyűjtenek a visszafelé való utra. Sajnos azonban, *nincs mire leülni*.

A Városligetnek ezeken a gyermekjátszóterein, ezeken a hivatalosan ki nem nevezett üdülőtelepeken, *nincsen pad*. Azaz négy-öt árvalkodik, amelyen legfeljebb huszonöt-harminc személy fér el. Akkor, amikor *két-háromszáz* számára kellene hely.

Különösen *vasárnap és ünnepnapokon te-remtődik a legképtelenebb helyzet*. Órákig járnak fel-alá az anyák holtrafáradtan és lesik, hogy mikor kegyeskedik valakinek felkelni az ülőhelyről és átadni azt a soros várakozónak. Elszánt versengés dul egy-egy ülőhelyért, — és az erősebb (illetve az *erőszakosabb*) *győz*.

Oly sokat hallunk mostanában *beszélni* gyermekvédelemről, anyák védelméről, annyit példálózna városatyáink a bécsi helyzettel, hogy végre csinálhatnának valamit ez alapon — Budapest. Ne csak politizáljanak az urak a közgyűlés termében, ne csak gorombaságokat vagdaltanak egymáshoz, hanem a lakosságnak ezekkel az apró-cseprő, számára mégis jelentékeny dolgaival is törődjenek.

Kis ügyek, de érdemes velük foglalkozni.

Akadhatna *megértő lelkű városatyá*, ki egytuttal családapa is, aki magáévá tenné sok pesti anyának ezt a fenti instanciáját és diadalra vinné a város rideg, ilyesmivel nem törődő, érzéketlen vezetőségénél.

Ha ez nem is hozna számára politikai sikert, sokak hálája, azt hisszük, felér ezzel.